

Charakteristiky kandidátov na udelenie verejného ocenenia „Ceny KSK“

Verejné ocenenie „Cena Košického samosprávneho kraja“ udeľuje Zastupiteľstvo Košického samosprávneho kraja podľa Zásad a postupu pre udeľovanie verejných ocenení Košického samosprávneho kraja v znení neskorších dodatkov jedenkrát ročne piatim osobnostiam a kolektívom alebo právnickým osobám za osobitný prínos pre rozvoj Košického kraja, za činy statočnosti, ľudskosti a hrdinstva, za vynikajúce tvorivé činy a výsledky dosiahnuté v humanitárnej, cirkevnej, kultúrnej a umeleckej, publicistickej, verejnoprospešnej, podnikateľskej, technickej a športovej činnosti.

V súlade s Čl. 5 ods. 1 vyššie uvedených zásad dňa 18. novembra 2008 zasadala na ten účel zriadená Komisia Zastupiteľstva Košického samosprávneho kraja zložená z predsedov poslaneckých klubov a predsedov komisií zastupiteľstva, ktorá posúdila 22 došlých návrhov a zastupiteľstvu odporučila udeliť Cenu Košického samosprávneho kraja v roku 2008 týmto jednotlivcom a kolektívom:

1. Františka Bodu
2. Ing. Borisa Farkašovského
3. PhDr. Júliusa Galgana
4. Ing. Imricha Smaržíka
5. Kolektív 12. skautský zbor Miklósa Bercsényiho v Moldave nad Bodvou

1. František Boda

Pán Boda je tajomníkom Oblastného výboru Csemadok Košice - okolie, predsedom Základnej organizácie Csemadok v Buzici a členom Kultúrnej komisie Zastupiteľstva Košického samosprávneho kraja.

V osobe pána Františka Bodu, ide o dlhoročného aktívneho a úspešného pracovníka v oblasti kultúry v Košickom regióne. Narodil sa v obci Vojka, okres Trebišov. Po ukončení Strednej priemyselnej školy v Košiciach v roku 1966 pracoval vo VSŽ. Od roku 1971 zastával funkciu tajomníka Oblastného výboru Csemadok a túto funkciu zastával do roku 1980. Do roku 1983 pôsobil ako riaditeľ Miestneho kultúrneho strediska v Buzici, a vtedy začal organizovať rôzne, teraz už tradičné kultúrne podujatia, napr. viedol aj divadelný súbor. V rokoch 1984 až 1987 bol zástupcom vedúceho Odboru kultúry okresu Košice - vidiek. Od roku 1987 bol znova zvolený za tajomníka Oblastného výboru Csemadok, kde pracuje dodnes. Za jeho pôsobenia sa stal známou osobnosťou v organizovaní kultúrnych akcií, okresných slávností piesni a tancov, prednesu poézie a prózy, získal možnosť organizovania dvoch celoštátnych podujatí (divadelný festival ochotníckych súborov v maďarskom jazyku a letnú vzdelávaciu akadémiu pre mládež a dospelých), ktoré šíria dobré meno regiónu a dávajú možnosť kultúrnemu vyžitiu občanom maďarskej národnosti tohto regiónu. V tejto funkcii sa venoval kultúrnemu rastu a zachovaniu ľudových tradícií maďarskej národnosti na Slovensku, a svojou činnosťou vytváral priaznivé podmienky k spolunažívaniu Maďarov a Slovákov v našom regióne. V roku 2003 bol ocenený ministrom kultúry Maďarskej republiky cenou Gyula Wlasicsa, za rozvoj a spoluprácu v oblasti kultúry oboch štátov.

František Boda má dve deti, býva v Buzici, kde sa tiež aktívne zapája do spoločenského a kultúrneho života obce.

Udelenie verejného ocenenia Františkovi Bodovi sa navrhuje za zásluhy, podporu folklórnych a vzdelávacích aktivít okresu Košice – vidiek a prispievanie dobrého mena doma i v zahraničí.

2. Ing. Boris Farkašovský

Navrhnutý na ocenenie je dlhoročný športový funkcionár, od roku 2006 je členom Správnej Rady Slovenského zväzu hádzanej. Má veľký podiel na záchrane košického hádzanárskeho klubu VSŽ Košice, ktorý bol na pokraji bankrotu a kolapsu.

Od roku 2000 je prezidentom 1. MHK Košice. Má veľkú zásluhu na kvalitných výsledkoch košickej hádzanej. Muži sa opäť dostali medzi slovenskú elitu, v roku 2003 vyhrali Slovenský pohár a štartovali v Pohári víťazov pohárov. Trikrát skončili v slovenskej extralige na 2. mieste a dvakrát boli finalistami Slovenského pohára.

Aktívne sa podieľal na vytvorení novej koncepcie rozvoja mládežníckej hádzanej. Od roku 2000 starší dorastenci získali titul Majster Slovenskej republiky 6 krát, mladší dorastenci 4 krát, starší a mladší žiaci 4 krát. 1. MHK Košice bol viackrát vyhodnotený ako najlepší hádzanársky klub v Slovenskej republike.

Dlhodobu sa zapája ako funkcionár a organizátor do prípravy športových podujatí pre mládež i dospelých.

V roku 2004 mu udelil Slovenský zväz hádzanej bronzovú plaketu za dlhoročnú prácu a činnosť pri rozvoji hádzanej na Slovensku.

V roku 2008 mu udelil Slovenský zväz hádzanej striebornú plaketu za dlhoročnú prácu a činnosť pri rozvoji hádzanej na Slovensku.

Sezóna 2007/2008 bola pre 1. MHK Košice pod vedením Ing. Borisa Farkašovského veľmi úspešná.

Muži sa stali vicemajstrami Slovenskej republiky,

Starší dorastenci sa stali Majstrami Slovenskej republiky,

Mladší dorastenci skončili na 3. mieste na Majstrovstvách Slovenskej republiky,

Starší žiaci sa stali Majstrami Slovenskej republiky,

Mladší žiaci sa stali vicemajstrami Slovenskej republiky

Návrh na udelenie verejného ocenenia „Cena Košického samosprávneho kraja“ pánovi Ing. Borisovi Farkašovskému predložil 1. Mestský hádzanársky klub Košice pri príležitosti jeho životného jubilea 60. narodením.

3. PhDr. Július Galgan

Rodák z obce Čerhov v okrese Trebišov. Základné vzdelanie získal v rodnej obci, kde začína hrať divadlo. Tento základ lásky k slovenčine, k materinskému jazyku zúročil v budúcej celoživotnej divadelnej činnosti.

Po štúdiu na Gymnázium v Košiciach a Jedenásťročnej strednej škole v Trebišove pokračuje v štúdiu na Filozofickej fakulte Vysoké školy pedagogickej v Prešove. Počas vysokoškolského štúdia popri profesionálnom štúdiu slovenčiny sa prehlbuje jeho vzťah a vážny záujem o divadlo. Päť dní v týždni študoval v Prešove a v sobotu a v nedeľu režíroval v Čerhove. Za päť rokov videli Čerhovčania v jeho režijnom spracovaní i hereckom podaní pätnásť hier. V roku 1958 nastupuje ako čerstvo promovány profesor slovenského jazyka na trebišovské gymnázium, kde pôsobil až do svojho odchodu do starobného dôchodku. V tom roku začína písať kroniku ochotníckeho divadelníctva na terajšom Gymnázium v Trebišove. Súbor nemal nikdy stále zloženie, pretože sa to menilo tak, ako sa neustále menia študenti na škole. Iba jediná osoba sa nikdy nezmenila za obdobie štyridsaťsedem ročného pôsobenia súboru a tou bol práve PhDr. Július Galgan, režisér. Objavil mnohých, ktorým sa ochotníčenie stalo osudným a dnes pre nich dosky ozaj znamenajú svet – Táňa Radeva, jej sestra Dagmar Červeňáková, Ingrid Timková, Ivan Sogel a ďalší.

V škole bol stále pán profesor slovenského jazyka, ktorý dával študentom veľa nových poznatkov, vzbudzoval záujem o všetko krásne a humánne, ale predovšetkým vychovával ľudské bytosti, ktorí si vážia svoju prácu a svoju domovinu.

Za štyridsaťsedem ročníkov divadelných sezón Divadelného ochotníckeho súboru pri Gymnáziu v Trebišove pripravil PhDr. Galgan vyše 40 celovečerných hier. Krok za krokom stúpala súbor po rebríčku úspechov. Odrazovým mostíkom bol rok 1979, kedy po inscenácii hry C. Goldoniho Sluha dvoch pánov, sa dostáva súbor do kategórie B. Odvtedy nasledoval jeden odvážnejší a náročnejší titul za druhým : M. Bulgakov – Don Quijote, J. Chalúpka- Juvelír, Bratia Čapkovi- Adam Stvoriteľ, J. Barč-Ivan – Mastný hrniec, Sofokles – Veľká parochňa, O. Wilde – Salome, P. Zvon – Tanec nad plačom a iné. Hry, ktoré sú stále aktuálne, ktoré majú čo povedať i po rokoch.

Súbor je známy aj za hranicami mesta i okresu. Mnohé ocenenia dostal na celoslovenských súťažiach. Poznájú ho z účinkovania na Palárikovej Rakovej, kde sa predstavil už trikrát, zo súťaží v Spišskej Novej Vsi, z Belopotockého Mikuláša i Močenku pri Nitre, kde sa prezentuje na festivale biblických a náboženských hier. Členovia súboru pod vedením PhDr. Júliusa Galgana nechýbali ani na 120. a 130. výročí osláv Matice Slovenskej v Martine. Krásu ľubozvučnej slovenčiny pravidelne šíria v Békešskej Čabe v Maďarsku, v Poľsku, v Užhorode na Ukrajine medzi Slovákmi, ktorí svoju radosť zo stretnutia neskrývali a nadšene prijali svojich medzi svojimi.

PhDr. Július Galgan je nositeľom viacerých rezortných ocenení ministerstva kultúry. Je držiteľom bronzovej, striebornej a zlatej medaily Jána Palárika za činnosť v ochotníckom divadelníctve, cení si „Pamätnú medailu Gašpara Fejérpataky – Belopotockého“ za rozvoj ochotníckeho divadla i titul „Vzorný pracovník kultúry“.

Najväčšie ocenenie sa mu predsa len dostáva od vlastných hercov, ktorí sú mu za všetko vďační, ktorí si svoj súbor bez jeho režijného vedenia nevedia ani predstaviť.

Za roky celoživotného, nezmazateľného a osožného pôsobenia v Trebišove poodhalil pán PhDr. Július Galgan prostredníctvom divadelných predstavení svojim spoluobčanom dvere komnát krásna a ľudských i umeleckých hodnôt.

Návrh na udelenie verejného ocenenia „Cena Košického samosprávneho kraja“ pre PhDr. Júliusa Galgana, vychádza z pôsobenia toho vzácneho človeka vstúpajúceho mladšej generácii myšlienky vzdelanosti, múdrosti, túžby po činoch prospešných predovšetkým iným, ktorý ako stredoškolský profesor, režisér, herec celý svoj život v Trebišove rozvíja a prehĺbuje u mladých ľudí lásku k divadlu a umeniu, k svojej domovine.

4. Ing. Imrich Smaržík

Návrh na udelenie ocenenia „Ceny Košického samosprávneho kraja“ pre predsedu predstavenstva a generálneho riaditeľa SEZ Krompachy, a. s. Krompachy navrhujú poslanci Zastupiteľstva Košického samosprávneho kraja z regiónu Spišská Nová Ves a Mesto Krompachy.

Spoločnosť SEZ Krompachy, a.s., Krompachy je výrobcom elektrických prístrojov nízkeho a vysokého napätia so 60-ročnou tradíciou, ale predovšetkým významným a stabilným zamestnávateľom na Spiši, keď od roku 2002 zvýšila zamestnanosť o 255 zamestnancov na súčasných 730 osôb.

Na tomto pozitívnom trende firmy, ale i stabilizácii zamestnanosti na Strednom Spiši má významný podiel Ing. Imrich Smaržík, ako predseda predstavenstva a generálny riaditeľ tejto spoločnosti.

Narodil sa v Krasnovciach, okres Michalovce. Po skončení základného a stredoškolského vzdelania pokračoval v štúdiu na Hutníckej fakulte VŠT v Košiciach, ktorú úspešne ukončil v roku 1976. V tom istom roku nastúpil do podniku SEZ Krompachy, kde pracuje do dnes.

Počas svojej viac ako 30 ročnej profesionálnej kariéry prešiel rôznymi riadiacimi funkciami počnúc majstrom, cez funkcie technologa, vedúceho prevádzky, námestníka riaditeľa až po riaditeľa podniku. Pod jeho vedením sa akciová spoločnosť úspešne vysporiadala s prechodom na podmienky trhovej ekonomiky a tvrdej svetovej konkurencie. Spoločnosť

prešla výrobkovou a technologickou inováciou, výrazne sa zlepšili pracovné a sociálne podmienky zamestnancov. Veľkým prínosom pre činnosť firmy je, že zásluhou Ing. Smaržíka je trvale podporovaný vlastný aplikovaný výskum a vývoj v oblasti elektrických prístrojov nízkeho i vysokého napätia.

V súčasnosti firma exportuje svoje výrobky do viac ako 30 krajín sveta, zamestnáva vyše 600 zamestnancov z regiónu Krompách a patrí k rozhodujúcim zamestnávateľským subjektom v rámci okresu i kraja.

Osobným pričinením Ing. Smaržíka sa v Krompachoch etabloval zahraničný investor – firma Panasonic AVC Networks Slovakia, s. r. o., Krompachy, ktorá zamestnáva viac ako 1 000 ľudí. Jeho zásluhou sa úspešne realizujú v Krompachoch viaceré projekty postavené na báze kooperačnej spolupráce so zahraničnými firmami, ktoré majú výrazne pozitívny vplyv na zamestnanosť, technologický pokrok a rozvoj regiónu Spiš.

Na základe jeho aktivít je firma aj zriaďovateľom Súkromnej združenej strednej školy elektrotechnickej v Krompachoch, ktorá pripravuje kvalifikovaných odborníkov pre potreby firiem v regióne.

Ing. Smaržík je aktívnym členom a funkcionárom viacerých celoslovenských odborných zväzov a profesionálnych združení, ako napr. Zväz priemyselných podnikateľov Slovenska (ZPPS), Zväz priemyslu Slovenska (ZPS), ZP, MK, SOPK, Klub 500 a ďalších.

Svojou dlhoročnou profesionálnou riadiacou činnosťou a ostatnými aktivitami sa Ing. Imrich Smaržík výrazne zaslúžil o rozvoj regiónu Spiš i Košického samosprávneho kraja.

5. Kolektív - 12. skautský zbor Miklósa Bercsényiho v Moldave nad Bodvou

12. skautský zbor Miklósa Bercsényiho v Moldave nad Bodvou, ktorý vedie skautský vodca Zsuzsanna Szpisák, je súčasťou Zväzu skautov maďarskej národnosti na Slovensku.

Vznikol v roku 1992 a minulý rok oslávil 15. výročie svojej činnosti. Jedná sa o výnimočný mládežnícky kolektív, ktorý od svojho vzniku bez prerušenia vykonáva obetavú prácu ako dobrovoľní vedúci, ktorí pracujú bez nároku na finančnú odmenu.

Zbor má 70 členov vo veku od 7 do 62 rokov, pričom starší sú v úlohe vedúcich, ktorí sa venujú deťom a mládeži vo veku od 7 do 18 rokov. Moldavský skautský zbor sa stretáva s týždennou pravidelnosťou a tvorí ho 5 družín, čo znamená, že každý deň v týždni prebieha jedno stretnutie. Mesačne organizuje skautský zbor jedno až dvojdnové stretnutia, každoročne organizuje 10 dňové letné, jarné, jesenné a zimné 3-4 dňové tábory. Pravidelne sa zúčastňuje na celoštátnych vedomostných a športových súťažiach, ako aj na medzinárodných skautských táboroch. Do aktivít zapájajú aj deti z okolia, čím sa ich rady rozšírili o deti a mládež z Debrade, Zádielu, Pédera, Janíka a z Turne nad Bodvou. V rámci bohatej činnosti sa nezabúda ani na vzdelávanie a ďalší rozvoj vedúcich, ktorí sa zúčastňujú rozličných vzdelávacích programov, pričom sa neustále dopĺňa počet vedúcich priamo z radov skautov. 12. skautský zbor Miklósa Bercsényiho v Moldave nad Bodvou je šesťnásobným víťazom celoštátnej súťaže méty :

rok 2007 - 1. miesto v Moldave,

rok 2006 – 1. miesto v Komárne,

rok 2003 – 1. miesto vo Vrakuni,

rok 2002 – 1. miesto v Plášťovciach,

rok 2001 – 1. miesto Krásna Hôrka,

rok 1999 – 1. miesto Slanec.

Aj na celoštátnej vedomostnej súťaži v histórii dosiahli pekné výsledky :

v marci 2008 – 4. miesto vo Fiľakove,

v marci 2006 – 4. miesto Dunajská Streda,

v apríli 2005 - 1. miesto Moldava.

V celoštátnej súťaži „železní skauti“, ktorá sa uskutočnila dvakrát, v obidvoch ročníkoch zvíťazili : jún 2005 – 1. miesto v Rimavskej Sobote a v júni 2004 - 1. miesto v Rimavskej Sobote.

Účasť v medzinárodných táboroch :

V roku 2000 MET – Esztergom, zbor reprezentoval Slovensko.

V roku 2001 – v USA, Hiblár László zastupoval zbor.

V roku 2005 – v Sedmohradsku (REGE), 10 skautov zo zboru, v tom istom roku v USA, Szpisák Ádám zastupoval zbor.

V roku 2006 v Sedmohradsku sa tábora zúčastnil celý zbor počas 14 dní.

V roku 2007 v Anglicku na Jamboree, Szanyi Imre zastupoval zbor.

Za aktivity v oblasti pôsobenia bol kolektív odmenený aj predstaviteľmi mesta Moldava nad Bodvou a to 29.júna 2002, kedy získal Cenu mesta Moldava nad Bodvou za dlhoročnú činnosť v oblasti výchovy detí a mládeže.

V novembri 2007 Zväz skautov maďarskej národnosti na Slovensku, ocenil pri príležitosti 10-ročného pôsobenia Szpisák Zsuzsannu, skautského vodcu, zlatou plaketou Beszédes Lajosa. Vďaka pomoci mesta, zbor zrekonštruoval starší sedliacky dom, ktorý sa stal zaujímavosťou mesta a sídlom skautského zboru. Poslanci mesta Moldava nad Bodvou a tiež poslanci samosprávneho kraja z Moldavy nad Bodvou, vidia v činnosti skautov budúcnosť a optimálny výchovný prostriedok, kde deti získajú disciplínu, zodpovednosť, rozvoj osobnosti a tvorivosť.

Spracoval: organizačný odbor na základe podkladov
uvedených navrhovateľov

Košice 18. 11. 2008